

“ அப்பா... உங்களது மெயிலுக்கு ஒரு தகவல் இணைத்துள்ளனே. “ என்றாள் மடித்த மகள் .

நான் வளையே புல்வெட்டிக்கொண்டிருந்தபோது மகளின் அழைப்பு எனது பொக்கட்டில் இருந்த கதைத்தொலைபேசியில் சிணுங்கியவாறு வந்தது.

புல்வெட்டும் இயந்திரத்தை நிறுத்திவிட்டு, “ என்ன தகவல்...? “ எனக்கேட்டனே .

“ நாளகைக்கு மகள் ஜானுவின் பிறந்த தினம் . யாரும் வரமுடியாது. ஐந்து மலைகளுக்கு அப்பால் எவரும் நகரமுடியாது. கம்பியிட்டரின் முன்னால் அமர்ந்து ஸும் ஊடாக சந்தித்துப்பேசி பிறந்த தினத்தகை கொண்டாடவிரும்புகிறோம் . நீங்கள் நாளகைஃபிரீ யாக இருப்பீங்கதானே...? “

“ நான் , பத்தே தியமை மிகவும் மிஸ்பண்ணுகிறனே . அவளை மட்டுமல்ல, எனது எல்லாப்பேரகைகூழந்தகையையும் மிஸ்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறனே . என்றகைகூத்தான் இந்தகை கொரோனா பாயத்தொலையுமோ திரியாது. ஆறு ஏழு மாதமாகிவிட்டது கூழந்தகைகளைப்பார்த்து “ சொல்லும்போது எனக்கு தண்டை அடையத்தது .

கண்கள் கலங்கின . சிரமப்பட்டது அடக்கினனே .

“ என்னப்பா சய்யிறதது . நானும் அவரும் கட்டவீட்டிலிருந்துதான் ஒன்லனையில் வலைசய்யுகிறோம் . ஆளுக்கொரு அறையை எடுத்துக்கொண்டு, காலகை ஒன்பது மணி முதல் மாலகை ஐந்து மணிவரயையும் அசய்யமுடியாத வலை . பிள்ளகைகள் இருவருக்கும் திரியும்தானே...? அவர்களுக்கும் படிப்பு வீட்டிலிருந்துதான் . ஒன்லனை ஸ்டடி . அவர்கையையும் கவனித்துக்கொள்ளவனேட்டும் . வாழ்க்கையே தலகைழாக மாறிவிட்டது . “ மகள் மறுமுனையிலிருந்து அலுத்துக்கொண்டாள் .

எனது இளமை மகளுக்கும் இளமை மகனுக்கும் மற்றும் சில உறவினர்களுக்கும் தகவல் சொல்லவண்டும், நாளடைவிலும், நாளடைவிலும் பின்புலமும் எனச் சொல்லிவிட்டும், மடித்த மகள் இணைப்பினை துண்டித்துக்கொண்டாள்.

புல்வெட்டும் இயந்திரத்தமை மீண்டும் இயக்காமல், அதன் கைப்பிடியை பிடித்துக்கொண்டு சில நிமிடங்கள் நின்றன.

கூர்விகளும் பெயர் திரியாத சில பறவைகளும் இணைந்தும் பிரிந்தும் ஆங்காங்கே பறந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனது வீட்டின் காணியில் நிற்கும் மரத்தில் கட்டைக்கட்டியிருக்கும் கூர்வி, தனது குஞ்சுடன் கொஞ்சி விளையாடவது திரிகிறது.

அது பறந்து திரிந்து தடையெடுத்துவந்த குஞ்சுகளையும் சரகங்களையும் இணைத்து அழகான கட்டை அமைத்து மூட்டை இட்டு அடக்கத்து, குஞ்சுபொரித்து இப்போது கொஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறது.

அந்தக் குஞ்சும் சில நாட்களில் வளர்ந்து பறந்து இணையும் தடையெடுத்து கட்டை கட்டு கருத்தரித்து மூட்டையிட்டு அடக்கத்து, குஞ்சுபொரித்து தன் குழந்தையுடன் கொஞ்சிக் குலாவும். இவ்வாறே அவற்றின் சந்ததி பெருகிவிடும்.

அவகளை எந்தவொரு வரைவு கிராமியும் அண்டுவதில்லைபோலும். சூதந்திரமாக பிறக்கின்றன. பறக்கின்றன. இனவிருத்தியும் செய்கொள்கின்றன.

ஆறுஅறிவுடன் பிறக்கும் மனிதகுலத்துக்குத்தான் தவேகளும் அதிகம், பிரச்சினைகளும் அந்நேகம்.

நெருக்கடி வந்துவிட்டால், அதிலிருந்து மீண்டுவிடுவதற்கும் புதிய புதிய நடமாற்றங்களுக்கு தன்னையெழுந்தருளிக்கொள்கிறது இந்த மனித இனம்.

செய்தி ஊடகங்களிலிருந்து தொடக்கத்திலேயே கொரோனா வரைவு தொற்றின் பாதிப்பை உணர்ந்து மாஸ்க் அணிந்து ஒருநாள் வெளியே நடப்பயிற்சிக்கூச்சென்றன.

வீதியால் வந்த சிலர் என்னப்பார்த்து ஏளனச்சிரிப்பை உதிர்த்துக்கொண்டு சென்றனர். காரில் சென்ற சில இளவட்டங்கள், ஹோரன் அடித்து கிண்டல் செய்தனர்.

நான் வாழும் அவுஸ்திரேலியாவில் அவசியமின்றி ஹோரன் அடித்தல் அவமானப்படுத்துவதற்கான அறிகுறிச் செய்கை. நடப்பயிற்சியிலிருந்து எனக்கும் அவர்களையெழுந்தருள்கு நடவிரல் சைகை காண்பிக்கமுடியும்.

மெளனமாக நடந்தன.

மாதங்கள் உருண்டோடின. மாஸ்க் அணிவது கட்டாயமாக கட்டப்பட்டபோது, அணியாவிட்டால் தண்டப்பணம் என்பது சட்டமானபோது, எவரும் என்னப்பார்த்து ஏளனச்சிரிப்பை உதிரக்கவில்லை. காரில் பயணித்த இளவட்டங்கள் ஹோரன் அடக்கவில்லை.

நானும் எனது நட்பைப் பயிற்சியை நிறுத்தவில்லை. தலையில் தோப்பியும், கண்ணில் சூரியனை சகிக்க கரூப்புக்கண்ணாடியும் அணிந்துகொண்டு முன்னர் நட்பைப் பயிற்சியில் ஈடுபட்ட எனக்கு இந்த கொரோனா முகக்கவசத்தையும் புதிதாக தந்துள்ளது.

வெளியே சல்லப்பறப்படும்போது, முகக்கவசம் எடுத்துநோ எனக்கேட்டு நினவைபுடும் பழக்கத்திற்கு மனவையியும் வந்துவிட்டாள்.

ஷொப்பிங் சயெ்துகொண்டு திரும்பினால், பின்வளவு கட்டைத் திறந்துதான் வீட்டின் பின்புறம் வரவணேடும் என்ற நிபந்தனையையும் விதித்துவிட்டாள்.

அங்கே ஒரு வாளி நிறைய மஞ்சள் தண்ணீர் எனது வருகைக்கு காத்திருக்கிறது. அதனை, தலையில் உடலில் தனித்துவிட்டனே எனத் திரிந்துதும் தான் சன்ற வந்த களபுபுத்தீர் வதற்கு தாகசாந்தியாக இஞ்சி இடித்துக்கலந்த சீனியில்லாததனீர் அருந்தக்கிடக்கிறது.

வாங்கிவந்த பொருட்களை பின்வளவு மசேயில் பழைய புத்திரிகைகளை விரித்து பரப்பிவதை, **Anti-Bacterial Household Wipes** ரிஸுவினால் முற்றாக துடைத்துவிட்டு, அணிந்துசன்ற மாஸ்க்கையும் வெளியே இரூக்கும் குப்பதைத் தொட்பியில் போட்டபின்னர் தான் வீட்டுக்குள் பிரவசிக்க அனுமதி தருகிறாள்.

அன்பினால், “தொட்டுத் தொட்டுப்பாடவா” என்று பாபினால், “ஓரம்போ.... ஓரம்போ... கொரோனா வருது ஓரம்போ....” என்று திரும்பிப்பாடுகிறாள்.

பாட்டுக்குப்பாடும் புகழ் பி. எச். அப்துல்ஹமீட் நினவைக்கு வருகிறார்.

விரும்பினார் வந்தால் தங்கும் அறையை எனக்கு ஒதுக்கிவிட்டு, பிரதான படுக்கை அறையை அவளே ஆக்கிரமித்துவிட்டாள்.

எஞ்சியிருந்த புல்லையும் வட்டிவிட்டு, குளியலறை சன்ற என்னசுத்துக்கிரித்துக்கொண்டு உடை மாற்றி திரும்பியபின்னர், மகன்கோல் எடுத்து பதேதி ஜானுவின பிறந்த தினத்தையு முன்னிட்டு நடக்கவிரூக்கும் இணையவழி காணொளி பற்றி மனவையிடம் சொல்கிறனே.

“நீங்கள் உங்கள் அறையிலிருந்து உங்களிடமிருக்கும் கம்பியுட்டரில் பாருங்கள். நான் எனது அறையிலிருந்து எனது ஐபரேட்டில் பார்க்கின்றனே. சரியா..?” என்றாள்.

மீண்டும் வெளியே வந்து, வீட்டின் பின்வளவு புற்தரையை பார்க்கின்றனே.

சில குருவிகள் வந்து தரையில் இரதைபிவிட்டுப் பறப்பதைக் கண்டனே. எங்கள் வீட்டு மரத்தின் குருவிக் கட்டில் “கீச்... கீச்...” என ஒலிக்கிறது. இரையெடுத்துச் சன்ற தாய்க்குருவி தனது குஞ்சுக்கு கொடுத்து கொஞ்சுகிறது.

அந்த மரத்தையே பார்த்துக்கொண்டு நிற்கின்றனே.

(*000000 :00000000000000 00000000 00000)

